

ویروس پاپیلومای انسانی یا زگیل تناسلی با نام اختصاری HPV یا همان Human Papilloma Virus شناخته می شود.

بیش از ۴۰ گونه ویروس پاپیلومای انسانی وجود دارند که به عنوان عامل ایجاد زگیل در ناحیه تناسلی شناخته شده‌اند. زگیل‌های تناسلی تقریباً همیشه از راه تماس جنسی انتقال می‌یابند.

ویروس پاپیلومای انسانی رایج‌ترین عفونت منتقله از راه جنسی است. اکثر مردان و زنان فعال از نظر جنسی، در معرض ابتلا به ویروس در طول زندگی خود هستند.

برخی از انواع این ویروس می‌توانند باعث زگیل‌های تناسلی شوند و برخی دیگر می‌توانند انواع سرطان را ایجاد کنند.

راه های انتقال ویروس پاپیلومای انسانی:

HPV می‌تواند از طریق دهان، واژن، یا مقعد گسترش یابد که این امر منجر به ابتلا به زگیل‌های تناسلی و برخی از انواع سرطان‌ها میشود. گاهی اوقات HPV می‌تواند در طی زایمان به نوزاد منتقل شود و منجر به عفونتهای تناسلی و دستگاه تنفسی در نوزاد شود.

علائم HPV ممکن است سالها پس از برقراری رابطه جنسی با فرد آلوده، بروز کند که این امر تشخیص زمان آلوده شدن به ویروس را بسیار مشکل میکند.

عوامل خطر برای آلوده شدن به این ویروس:

- داشتن بیش از یک شریک جنسی
- داشتن رابطه جنسی با کسی که چند شریک جنسی داشته باشد
- پوست آسیب دیده
- تماس شخصی با زگیل یا سایر مناطقی که در معرض HPV قرار گرفته اند.

علائم بیماری:

در صورت بروز زگیل تناسلی:

در برخی زنان، زگیل تناسلی ممکن است به صورت ضایعاتی در بیرون اندام تناسلی، بین اندام تناسلی و مقعد، در ناحیه مقعد، داخل مقعد، روی دیواره‌های داخلی واژن یا روی گردن رحم به وجود آید. در بعضی مردان، زگیل تناسلی باعث بروز ضایعاتی در نوک یا تنه آلت، کیسه بیضه یا مقعد می‌گردد. در صورت داشتن تماس جنسی از راه دهان با فرد آلوده به ویروس، ضایعات ممکن است در دهان یا گلو ایجاد شوند. علائم زگیل های تناسلی عبارتند از:

- بدون علائم
- خارش
- درد در هنگام مقاربت
- خونریزی هنگام مقاربت یا اصلاح
- زگیل بر روی آلت تناسلی یا ولو
- در دوران بارداری، زگیل ها ممکن است در اندازه و تعداد افزایش یابد و پس از زایمان اندازه و تعداد آنها کاهش می یابد.

در صورت بروز سرطان:

- اغلب هیچ نشانه ای وجود ندارد
- خونریزی بین سیکل ها یا پس از مقاربت
- پاپ اسمیر غیر طبیعی
- HPV ممکن است باعث ابتلای فرد به سرطان دهانه رحم، دهان، مهبل (واژن)، آلت تناسلی، اوروفارنکس، و زبان و لوزه ها شود که در صورت وجود علائمی مانند خونریزی، خارش و یا درد در این نواحی، باید به پزشک مراجعه شود.

تشخیص:

با معاینه بیمار و مشاهده زگیل در ناحیه تناسلی تشخیص امکان پذیر است. با این حال تستهایی نیز برای تشخیص قطعی بیماری به کار برده میشوند. آزمایشهای تشخیصی برای این بیماری انجام پاپ اسمیر و تست

DNA است. آزمایش پاپ اسمیر سلولهای جمع آوری شده از دهانه رحم را بررسی میکند و آزمایش DNA برای تشخیص انواع پرخطر HPV به کار برده میشود. انجام آزمایش DNA برای زنان بالاتر از ۳۰ سال که پاپ اسمیر آنها غیر طبیعی گزارش شده، توصیه میشود.

در برخی موارد هم بیوپسی در تشخیص بیماری کمک کننده است.

تشخیص بیماری در مردان نیز با توجه به علائم بالینی و مشاهده زگیل بر روی آلت تناسلی و نیز نشانه های سرطان آلت تناسلی، مقعد، دهان و لوزه صورت میگردد.

پیشگیری:

استفاده از کاندوم و محدود کردن تعداد شرکای جنسی دو راه موثر پیشگیری از انتقال ویروس زگیل تناسلی به شمار میروند.

برای پیشگیری از آلودگی با این ویروس، واکسن هم وجود دارد. هم اکنون واکسنی ضد HPV در دسترس قرار گرفته است که می تواند فرد را در برابر ۹ گونه خطرناک HPV (که احتمال سرطان گردن رحم را زیاد می کنند)، محافظت نماید.

همه مردان و زنان بین ۹ تا ۴۵ سال می توانند با تزریق این واکسن از آلودگی به این ویروس و در نتیجه ابتلا به سرطان گردن رحم و انتقال ویروس پیشگیری نمایند.

در صورت مشاهده زگیل، باید از برداشتن آن بدون معاینه پزشک خودداری کنند. در صورت مشاهده زگیل های کف پا توصیه می شود کفش ها یا صندل ها در فضاهای عمومی مانند استخر ها خارج نشوند.

واکسن HPV:

مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری ها (CDC) توصیه می کند واکسیناسیون در سن ۱۱ تا ۱۲ سال به منظور کاهش خطر ابتلا به سرطان رحم و سایر موارد انجام شود. این واکسن در سه دوز، به فاصله ۶ تا ۱۲ ماه از هم تزریق میشود. تزریق واکسن برای مردان تا سن ۲۱ سالگی و زنان تا ۲۶ سال توصیه می شود. مردان همجنس گرا باید تشویق می شوند که تا سن ۲۶ سالگی واکسن را دریافت کنند.

واکسن HPV در جلوگیری از HPV بسیار مؤثر است. واکسن ها، مانند هر داروی دیگری، می توانند عوارض جانبی داشته باشند. بسیاری از کسانی که واکسن HPV را دریافت کرده اند هیچ عارضه جانبی را نشان نداده اند.

بعضی افراد عوارض جانبی بسیار خفیفی را گزارش می دهند، مانند درد و زخم شدن بازو. شایع ترین عوارض جانبی معمولاً خفیف هستند.

درمان:

تقریباً هیچ راه شناخته شده ای برای درمان قطعی وجود ندارد. افراد مبتلا به HIV، بیماریهای نقص ایمنی، سرطان ها و مصرف کنندگان داروهای تضعیف کننده سیستم ایمنی بدن باید در دوره های کوتاهتری غربالگری HPV را انجام دهند.

فرد مبتلا باید سیستم ایمنی خود را تقویت کند. این کار شامل: عدم مصرف دخانیات، کاهش استرس و مصرف مواد غذایی حاوی ویتامین و آنتی اکسیدان بویژه میوه جات و سبزیجات تازه، انجام ورزش سبک و داشتن خواب و استراحت کافی می شود.

همچنین تا مدتی از انجام رابطه جنسی، اصلاح موهای تناسلی با تیغ یا مواد موبر، حوله کشیدن و لیف کشیدن و حتی خاراندن پوست ناحیه تناسلی اجتناب کند. بهترین روش برای اصلاح موهای تناسلی، استفاده از ماشین اصلاح سر است؛ که خیلی هم کوتاه نشود.

منابع:

آزمایشگاه پاتوبیولوژی

<https://www.medicalnewstoday.com>

<https://www.gardasil9.com>